

Můj první 84. Hronov - den osmý

PROČ? Snad nejdokonalejší otázka ... a co odpovědí?

Tak už jsem se rozhodla, pátek není ten nejlepší jiráskohronovský den. Poslední den semináře, který mi tolik dal. PROČ? Ukázal mi další pohled na divadlo, asi už nebudu jen divákem, ale i pozorovatelem, který se jen nebaví, ale i sleduje, jak se herci vyrovnávají se svými rolemi a příběhy, jak se režisér popral s prostorem – časem – výrazem a co dramaturg ...

Odpoledne jsem zahájila s představením **Everything has been said, they say**, pohybovým divadlem **Teater Arrièregarden**, který tvoří dvě performerky pohybově a hudebně velmi dobře vybavené. Těžké téma o napětí a balancování mezi vyhraněnými životními situacemi bylo předneseno divákům s lehkostí a přesvědčivostí. Trochu mne mrzí, že při vzpomínce na toto představení si více vzpomenu na nepohodlí, když umělci nedovolili divákům zaujmout svá místa a museli jsme ještě 10 minut po plánovaném začátku stát stísněni v nevětraném předsálí. PROČ? To je mi záhadou, měli jsme se dostat do nějaké fyzické nepohody, abychom jinak vnímali představení? No já byla tak trochu unavená, našťavaná a bylo mi děsný vedro.

Dalšími hosty na JH bylo to nejlepší, co se za minulý rok urodilo na Slovensku. Mám ráda slovenštinu pro její melodičnost a tak jsem se těšila. Jazyk, který divadlo **DISK Trnava** v jejich autorském představení **Solitudo** použili nebyl takový, jaký jsem očekávala, ale dovedu si představit, že je možné, že tak někdo hovoří. Extrémní naturalismus, kterým nás pravděpodobně chtěli šokovat mi přišel za hranici dobrého vkusu. Mé PROČ? patří dramaturgii Jiráskova Hronova. Snad odpověď dostanu. JH je pro mnohá divadla meto, na kterou se snaží dosáhnout, snaží se dostat pozvání na tak výjimečnou událost a být tady mezi nejlepšími...

Pátek nebyl u konce a čekala nás náplast na naši rozvášněnou duši v podobě chytře vypracované laskavé kritiky našeho školského přístupu k poezii. **ÚstaF Brno a Voiceband.cz** nás pohladil skvělou kaskádou básní našich klasiků v představení **Vytrženo z čítanky**. Při sledování představení jsem si říkala, jak bych asi vnímala dnes poezii, kdybych ji v dětství slyšela takhle. Byl by toho (tehdy tedy určitě ne) pedagog schopen? Pokud ještě existuje povinná četba pro žáky a studenty, tak bych k tomu zařadila povinnou návštěvu **ÚstaF Brno a Voiceband.cz** a to nejen pro studenty, aby viděli jak lze poezii vnímat s láskou a otevřeností. Mé PROČ? je pro pedagogy, tvůrce současných učebnic a osnov. Proč stále učíme poezii tak, že ji přijíme do svého srdce tak málo poetů?

Poslední část mého večera a noci patřila prezentaci semináře improvizace, hudby a světelného designu. Týden je velmi krátká doba a přesto se daří toho spoustu dovědět, vyslechnout a ještě vytvořit ne prezentaci, ale regulérní představení na tak dobré úrovni, to chce potlesk a také se jim dostal. PROČ nemohu být na dvou, třech, čtyřech ... místech najednou, abych se mohla alespoň trochu podílet na tak bezva seminářích?

Jiráskův Hronov pomalu končí ještě poslední setkání s kolegy a lektorem ze semináře, poslední představení...

Alice Formánková